

съ прилагането на единъ добре изработенъ планъ? „Защото, забелязва Селимински, това сж чувства и мисли, които може да се предаватъ самолично, направо отъ лице на лице, а не косвено, чрезъ писма и трети лица“. Но и тази трудностъ ще бжде отстранена, щомъ самъ Селимински, който и по образование и по проявена доблестъ е спечелилъ уважението на съгражданитѣ си въ Брашовъ, се нагърбва съ изпълнението на великата задача, поставена отъ него. Брашовци му предложили поддръжката си за това патриотично начинание, и той, който виждалъ че липсва друго, по-подготвено лице, приелъ поканата. „Спомняйки си, бележи той, за казаното отъ Демокрита: — Смѣлостъта е начало на дѣлата, а обстоятелствата водятъ къмъ края имъ, — помислихъ си, че рано или късно единъ день нѣкой трѣбва така да започне пръвъ народното дѣло. Защо, прочее, да се отлага и да не се започне веднага?“ И усвоилъ това мъжествено решение, оставало още да се узнае, дали положението въ Сливенъ допуска подобенъ починъ и дали може да се живѣе тамъ безопасно. Може-би той се е боялъ, и основателно, че властитѣ въ Сливенъ сж узнали нѣщо за бунтовнишкитѣ му подвизи въ Гърция и че още при пристигането му тѣ ще го арестуватъ и сждятъ. За всѣки случай, по тая или по друга причина, на нѣколцина сливенци, които се връщали отъ Брашовъ въ родината си, било възложено да проучатъ работитѣ. И тѣ скоро му съобщили писмено, че положението не вдъхва опасения и че той може да се завърне спокойно.

За такова решение, да замине въ отечеството си и се предаде на работа между поробенитѣ, е подействувало, може-би, и едно разочарование въ Брашовъ. Именно, докато се бавѣлъ тука, той завързва връзки съ по-ученитѣ българи, които се интересували за българската книжнина и за българския езикъ, каквото А. Кипиловски, В. Неновичъ и др. Неновичъ, бившъ търговецъ и после епитропъ въ Брашовъ, билъ започналъ да съставя българска граматика и български речникъ (изтъкуванъ по руски, грѣцки и ромънски). Като се натъкналъ на трудности при установяване на книжовния езикъ и правописъ, той свикалъ нѣкои по-образовани сънародници и предложилъ да се образува едно Филологическо дружество, въ което да се обсъждатъ този родъ въпроси. Но тутакси